BUITENGEWONE JAVA-BODE

van Maandag, 5 September 1859.

AANKOMST DER MAIL.

In den avond van gisteren kwam alhier ter reede, van *Singapore*, het stoomschip *Banda*, gezagvoerder Muller, medebrengende de brieven en dagbladen uit Europa, loopende tot den 28sten Julij. Wij haasten ons onzen lezers daaruit het belangrijkste mede te deelen.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Herstelling van den Vrede.

Wij sloten onze buitenlandsche berigten in ons vorig nommer met de verrassende tijding, dat tusschen den keizer van Frankrijk en dien van Oostenrijk een wapenschorsing gesloten was. De lezer zal mede in die berigten gezien hebben, dat de parijsche *Moniteur* en andere fransche dagbladen al dadelijk het publiek tegen eene mogelijke teleurstelling waarschuwden.

Hoe groot was dus niet de verbazing van Europa, toen men reeds den 12den dezer, door eene telegrafische depeche uit Parijs, onderrigt werd, dat de beide keizers dien dag onder elkander den vrede gesloten hadden en wel onder de volgende grondslagen: een italiaansche confederatie, onder het honoraire voorzitterschap van den paus; afstand van Lombardije aan Piemont, tot aan de linie van de Mincio; Mantua, Peschiera, Borgoforte en het geheele Venetiaansche blijven in het bezit van Oostenrijk; de groothertog van Toscane en de hertog van Modena keeren in hunne staten terug; eene algemeene amnestie.' Men vernam verder, dat het voorstel tot den wapenstilstand en de vredesvoorwaarden van keizer Napoleon waren uitgegaan.

De eerste onmiddelijke gevolgen van deze gebeurtenis waren, dat aan de pruissische troepen, die zich reeds naar den Rijn op marsch bevonden, order gezonden werd, om onmiddelijk halt te maken en Pruissen zijn voorstel van 4 Junij, waarbij o. a. werd voorgesteld, om den prins-regent van Pruissen met het opperbevel over het duitsche observatiecorps te belasten, introk. Den 14den Julij verscheen de parijsche *Moniteur* met eene proclamatie des franschen keizers, uit het hoofdkwartier te Valleggio aan zijne troepen gerigt, in de hoofdzaak hierop nederkomende: het voornaame doel des oorlogs is bereikt en Italie zal voor het eerst eene zelfstandige natie worden. Hoewel Venetie onder het bestuur van Oostenrijk blijft, zal het toch eene italiaansche provincie uitmaken. Frankrijk heeft door de vereeniging van Lombardije en Sardinie den magtigen bondgenoot gekregen. De regeringen van die italiaansche staten, die vreemd aan de beweging zijn gebleven, of die in het bezit van hun grondgebied hersteld worden, zullen beseffen, dat zij hervormingen moeten invoeren. Italie heeft voortaan zijne toekomst in handen. Het zal zijn eigene schuld zijn, zoo het niet geregeld voortgaat op den weg [illegible] keert naar Frankrijk terug, [illegible], en de oorlog neemt een einde, omdat hij eene uitbreiding dreigde te verkrijgen, welke niet zou zijn overeen te brengen met de belangen van Frankrijk.

Eene nadere uiteenzetting van laatstgenoemd denkbeeld, vindt men in eene verklaring des keizers aan de leden van het wetgevend ligchaam en van den senaat, op 20 Julij, welke wij later in haar geheel onder de fransche nieuwstijdingen mededeelen.

Ook van den keizer van Oostenrijk verscheen den 16den een manifest aan zijn volk, waarin de keizer hoofdzakelijk verklaart, dat hij tot het sluiten des vredes heeft besloten, omdat zijne natuurlijke bondgenooten onzijdig bleven en hij door hunne bemiddeling ongunstiger voorwaarden zou hebben verworven, dan bij eene onmiddelijke onderhandeling met keizer Napoleon. De keizer kondigt in dit manifest tevens aan, dat de wetgeving des land die verbeteringen zal ondergaan, welke door den tijd gevorderd worden.

Te gelijk deed Oostenrijk te Frankfort het voorstel, om de bondscontingenten en de vestingen weder op den voet van vrede te brengen. Dit voorstel werd den 20sten dezer met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Reeds wierden dan ook die bondscontingenten voor het grootste gedeelte naar huis gezonden. Ook de Pruissische landweer wordt voor een deel ontslagen en men verzekert, dat deze mogendheid het geheele leger op den voet van vrede terug zal brengen, zoodra het Fransche observatiecorps aan den Rijn zal verwijderd zijn.

Ziedaar de hoofdtrekken van deze gewigtige gebeurtenis, die echter, zoodra men van zijne eerste verbazing wat bekomen was, bijna overal een ongunstigen indruk heeft gemaakt. Men verheugt zich wel is waar over den vrede, maar men beseft het tevens, dat de oorlog het werk der Italiaansche bevrijding onvoltooid gelaten en eene bron van andere verwarringen geschapen heeft. Dit is op weinige uitzonderingen na het algemeen gevoelen der periodieke drukpers in alle landen van Europa. In Oostenrijk is men ontevreden, niet zoo zeer over het verlies van Lombardije, dat door het verstandigste gedeelte van de bevolking al lang als een lastpost werd beschouwd, maar dewijl men vreest, dat de vrede geen heil zal aanbrengen aan de getrouw gebleven bevolking en dat men, wat ook de keizer in zijne proclamatie beloofd moge hebben, alles bij het oude blijven zal. In Italie is men woedend, omdat de keizer zijn woord niet gehouden en Oostenrijk, door het bezit van Venetie, al zijn schadelijken invloed in dit land behouden heeft, terwijl de verstandigsten het denkbeeld van eene Italiaansche confederatie als eene hersenschim beschouwen. Vooral in Toscane en Modena is de ontevredenheid het grootst. Men wil daar noch den groothertog noch den hertog terug te hebben, maar bij Sardinie ingelijfd worden. Reeds hebben zich een aantal ingezetenen in Toscane, zoowel als in Modena en Parma bij adres tot den koning van Sardinie en keizer Napoleon gewend, en heeft de provisioneele regering van Toscane eene proclamatie openbaar gemaakt, waarin zij verklaart, dat Toscane niet meer tegen zijn wil onder het juk van Oostenrijk mag worden gebragt. Bovendien heeft de consulta, een ligchaam bestaande uit 40 leden, allen aanzienlijke en liberale mannen, den verdreven groothertog en zijne familie vervallen van den troon verklaard, terwijl een besluit is openbaar gemaakt, waarbij de zamenstelling der kieswet, volgens de wet van 5 Mei 1848 wordt bevolen, ten einde vertegenwoordigers in het land worden gekozen, om uitspraak te doen over het lot van Toscane.

De Toscaansche troepen, onder bevel van den generaal Ulloa, zijn terug ontboden, en het heeft al den schijn, als of men zich daar, des noods gewapenderhand, tegen de terukomst des groothertogs zal verzetten. Het sterkste blijk echter, hoezeer de vrede in Italie wordt afgekeurd, is de aftreding van den graaf de Cavour, en van zijne ambtgenooten; van Cavour, de ziel der Italiaansche liberalen, die reeds op het congres te Parijs zoo levendig voor de zaak van Italie het woord voerde. Een der Turinsche dagbladen, de *Indipendente* laat zich dan ook in de volgende scherpe bewoordingen uit: » Lombardije aan Sardinie, » — Italie als Statenverbond, geconstitueerd met den Paus als honarair: ..... Wij weten niet, of de wet betreffende de dictatuur nog van kracht is en diensvolgens of de pers al dan niet weder vrij is. Volstrekt niet begeerig zijnde het openbaar ministerie met werkzaamheden te overladen, onthouden wij ons voor het oogenblik van het schetsen der indrukken, die de kennisneming van deze vredesvoorwaarden, welke onvereenigbaar zouden kunnen schijnen met het programma van den tegenwoordigen oorlog, zoo als dat geschetst is door hem, die er het initiatief van had genomen, op ons gemaakt heeft. Daarenboven zou een oordeel voorbarig zijn. Sardinie, dat alleen geen oorlog tegen Oostenrijk had kunnen ondernemen, kan zich wel aan dergelijke voorwaarden onderwerpen, maar men moet bekennen, dat het er toe gedwongen is door eene onvermijdelijke noodzakelijkheid. Wij ontveinzen geenszins onze teleurstelling en onze smart. Het bedroeft ons te moeten denken, hoe zulke groote offers slechts tot een onvolledig resultaat leiden. Het bedroeft ons vooral te moeten denken, hoe het edele Venetie, de stad, die in 1848 en 1849 met zooveel heldenmoed de gruwelen van den oorlog, van pest en hongersnood heeft doorgestaan, om de eer van Italië te redden, ten tweedenmale wordt opgeofferd aan de afdwalingen der diplomatie. Maar tevens verwondert het ons, dat de diplomatie niet heeft begrepen, hoe zij door zulke voorwaarden op te leggen, eene kwestie verdaagt, welker oplossing dringend gevorderd werd. Dat men des verkiezende, de overeenkomst tusschen de keizers van Frankrijk en Oostenrijk een vrede noeme, — wanneer de voorwaarden aldus luiden, zal die vrede niets meer zijn dan een wapenstilstand. Eéne gedachte slechts bemoedigt ons: Italië, Europa zullen begrijpen, wij zijn er van overtuigd, dat Sardinië niet medepligtig is aan, maar slagtoffer van deze herhaling van het tractaat van Campo Formio.» — In Engeland is men om verschillende redenen ontevreden; men acht daar, dat niet genoeg voor Italie gedaan is. Ook vreest men daar, dat uit dezen vrede eene alliantie tusschen Frankrijk, Oostenrijk en Rusland geboren zal worden, die nadeelig op Engelands belangen terug zal werken. — Te Parijs is men ontevreden, omdat men, rekenende op eene volledige uitvoering van het programma des keizers: Italie vrij van de Alpen tot aan de Adriatische Zee, de offers voor het halve werk, dat nu tot stand gebragt is, te groot acht. De particulière berigten uit Parijs luiden alle in dien geest en laten ook uitkomen, dat de ontevredenheid het grootste is onder de werkende klassen. Maar de meest misnoegde van allen, zoo schrijft men uit Parijs, is prins Napoleon. Luid heeft hij zich beklaagd, dat de keizer hem als speelbal gebruikte, hem gedurende den oorlog overal zond, waar niet gevochten werd, en hem eerst een bepaalden post aanwees op het oogenblik, toen de vrede geteekend werd. Wat nu met den prins in Italië is voorgevallen, is een tweede editie van hetgeen met hem in de Krim gebeurde. Naar men zegt, zal de prins niet meer op de Tuilleriën verschijnen en geruimen tijd te Meudon doorbrengen. — In Duitschland eindelijk schijnt men het minst ontevreden, hoewel men zich daar evenmin als elders ontveinst, dat men iets anders verwacht had en dat de italiaansche kwestie niet opgelost, maar veel meer eigentlijk doorgehakt is.

(*Wordt vervolgd.*)

LAATSTE BERIGTEN.

Amsterdam, 25 Julij. De onweerswolken, die zich door den tegen Frankrijk gevoerden toon door sommige leden in het Hoogerhuis en door eenige Londensche dagbladen, den pas gesloten vrede bedreigende, zamenpakten, schijnen thans voorbij te zullen drijven. De verzoenende toon in het Lagerhuis, vooral door lord John Russell en lord Palmerston aangeslagen, hebben, om zoo te zeggen, het initiatief daargesteld, om tot eene overeenstemming met Frankrijk te komen. De engelsche regering schijnt het nadeelige en onhoudbare van haren geïsoleerden toestand te hebben ingezien, en tot de overtuiging te zijn gekomen, dat het haar belang is, aan een congres tot regeling van de Italiaansche aangelegenheden deel te nemen. Men twijfelt er dan ook niet aan, dat de reis van graaf de Persigny naar Parijs met eene toenadering tusschen Frankrijk en Engeland in verband staat, en moet het Britsche cabinet bereids het formele aanbod hebben gedaan, zich op het congres te doen vertegenwoordigen, terwijl dit aanbod gepaard zou gaan met het voorstel van eene algemeene ontwapening der mogendheden. Wij hebben niet noodig er op te wijzen, dat, mogt het bovenstaande zich bevestigen — waarvoor trouwens veel waarschijnlijkheid bestaat — de kansen voor een duurzamen vrede aanmerkelijk worden vermeerderd.

Uit Frankrijk wordt gemeld, dat, terwijl Engeland den heer de Persigny met de overbrenging van het voorstel van algemeene ontwapening belastte, Frankrijk het aanbod daartoe, ten minste wat de marine betreft, aan lord Cowley deed.

Wat de conferentie te Zurich betreft, ook hieromtrent is de grootste zwarigheid, de vertegenwoordiging van Sardinie, opgegeven; koning Victor Emmanuel zelf zou daarin aan den wensch van keizer Frans Joseph te gemoet gekomen zijn, en van de bijwoning dezer converentie afgezien hebben, onder voorbehoud evenwel van zijn regt, om zich op het algemeene groote europesche congres te doen vertegenwoordigen; het hangt dus nu alleen van de komst van vorst Esterhazy te Parijs af, op welken dag deze conferentie zal gehouden worden.

Men spreekt van eene tweede bijeenkomst der beide vroeger oorlogvoerende, thans bevriende keizers, en zegt, dat die aan den Rijn zal plaats hebben. Met welk doel en wanneer is een raadsel.

Frankrijk zal zich niet bemoeijen met het herstellen van de verdreven hertogen in hun bewind. Een Fransch correspondent toont zeer teregt aan, dat dit berigt in strijd is met de zending van het legercorps van maarschalk Canrobert naar Parma en Toscane, en tracht deze tegenstrijdigheid op te lossen door de vooronderstelling, dat die legermagt alleen zou dienen om de orde te handhaven, en niet om de hertogen op hun troon te herstellen.

De Italiaansche bond is nog in *statu quo*; de *Constitutionnel* tracht aan te toonen, dat alle gevaren zouden wijken, wanneer de paus aan het hoofd daarvan staat. Het is misschien waar, dat het belang van Rome en van den paus dit gebiedend elschen, maar het belang van Italie, het belang der beschaving verzet zich daartegen. Dit blad weerlegt het niet zoo geheel onzinnige beweren, dat de paus geen Italiaansch vorst kan zijn, noch afhankelijk van een Italiaansch vorst of een Italiaanschen bond, alleen door te zeggen, dat hij, door dat hij over Italianen regeert, een Italiaansch vorst is. Dit is waar, maar zij die zeggen, dat hij geene nationaliteit, geen vaderland bezit, maar slechts de algemeene vader van alle geloovigen is, zien juist het gebrekkige van die vereeniging van wereldlijke en geestelijke magt, het groote struikelblok van dezen tijd, in.

Wat den Italiaanschen bond betreft, is het zeer waarschijnlijk, dat die levenloos sterven en door zijne eigen moeder, Italie zelve, omgebragt zal worden, als de jonge hippopotamus in den jardin des Plantes te Parijs, met dit onderscheid evenwel, dat de bond misschien voor de geboorte overlijden, en stellig niet een zoo groot verlies voor de politiek zal zijn, als de dood van het jonge dier het voor de wetenschap is; dit was toch slechts een onvolkomen, niet voor leven vatbaar plan.

Te Weenen maakt de opgewondenheid, waarmede men aanvankelijk Pruissen de schuld gaf van de ongunstige wending der zaken, voor meer bedaarde overweging plaats. De meeste bladen, waaronder de *Wiener Ztg.*, nemen acte van Pruissens uitdrukkelijke getuigenis, dat het tot geene bemiddelingsvoorstellen heeft toegestemd, welke voor Oostenrijk gunstig waren, maar integendeel veel gunstiger voorwaarden beoogde, dan thans door de vredespreliminairen aan laatstgenoemde mogendheid zijn toegestaan. Overigens brengt men veel van het gebeurde op rekening van een misverstand. Intusschen blijven nog eenige dagbladen de polemiek tegen Pruissen voortzetten; o. a. de *Oesterr. Corresp.*, die, zoo als uit het telegram uit Weenen blijkt, zich met kracht tegen de jongste circulaire van den Pruissischen minister von Schleinitz verzet. Dat men intusschen de gesloten vredespreliminairen als reeds verbindend beschouwt, blijkt dááruit, dat eenige uit Lombardije aangevoerde koopwaren door de Oostenrijksche douanen worden aangehouden, als uit een vreemd land komende en derhalve aan het regt van invoer onderhevig.

Het reeds vroeger geloopen hebbend gerucht, dat de groothertog van Toscane ten behoeve van zijn zoon afstand van den troon zou doen, wordt thans met eenige zekerheid bevestigd.

Te Berlijn maakt veel sensatie een in de *Magdeb. Ztg.* voorkomend en, zoo het heet, van authentieke bronnen afkomstig schrijven, volgens hetwelk tusschen Pruissen en Engeland ernstig beraadslaagd wordt over een te sluiten verbond, om elk dreigend gevaar gemeenschappelijk te bestrijden. Met genoegen heeft men er de benoeming van den luit-generaal Schmidt tot plaatsvervangend bevelhebber van het 7de legercorps begroet, omdat men er een bewijs in ziet, dat de vorst zu Hohenzollern-Sigmaringen, de eigentlijke bevelhebber, zich, als minister-president, met de regeringszaken zal blijven belasten.

Een der merkwaardigste personen in Belgies jongere geschiedenis, het bekende lid der voormalige provisionele regering, de Potter, is den 22 dezer te Brugge overleden.

In de zitting van 21 Julij, hebben in het Engelsche Lagerhuis discussien plaats gehad, die de aandacht verdienen om den verzoenenden geest, die daarin ten aanzien van Frankrijk geheerscht heeft, welke geest geheel in strijd is met de polemiek, die door verreweg de meeste bladen in den laatsten tijd, en vooral na het sluiten der vredes-preliminairen te Villafranca, gevoerd is. Niet alleen dat de heer Disraeli heeft te kennen gegeven, dat hij de vredesvoorwaarden gunstig beschouwt voor de duurzaamheid van den Europeschen vrede en dat de heer Bright heeft aangedrongen op

het instandhouden der alliantie tusschen Frankrijk en Engeland; ook lord John Russell en lord Palmerston hebben hulde gebragt aan keizer Napoleon, wegens zijne zucht tot handhaving dier alliantie, waaraan hij, volgens beide ministers, nooit ontrouw was geworden.

Wanneer men in aanmerking neemt, dat het *Journal des Débats* een artikel heeft medegedeeld, waarin Engelands argwaan jegens Frankrijk hoogst onverdiend wordt genoemd; waarin gezegd wordt, dat Engeland niet het regt heeft, om met zijne gewone angstvalligheid berigten in te winnen, of Frankrijk op nieuw een schip te Brest gewapend heeft, en vrij onbewimpeld wordt te kennen gegeven, dat, indien Groot-Brittannie op dien weg voortgaat, daarvan bittere vruchten de gevolgen kunnen zijn — dan moet men erkennen, dat deze verzoenende geest 's daags na de openbaarmaking van het waarschuwend artikel opmerkelijk is, te meer daar het zoowel op de Parijsche als de Londensche beurs ongunstig gewerkt heeft.

— Keizer Napoleon heeft eergisteren het corps diplomatiek ontvangen. Bij monde van den pauselijken nuntius bood dit ligchaam hem zijne gelukwenschingen aan, en de keizer antwoordde o. a. het volgende: Europa was bij het begin van den oorlog onregtvaardig tegen mij. Ik acht mij gelukkig, een vrede te hebben kunnen sluiten, die aan de eer en de belangen van Frankrijk voldoet. Ik heb bewezen, dat het geenszins in mijne bedoeling lag, Europa onderstboven te keeren en een algemeenen oorlog te doen uitbarsten. Ik hoop dat aan de geschillen spoedig een einde moge komen en de vrede van langen duur zij."

Deze woorden hebben te Parijs veel sensatie gemaakt. Men ziet daarin, te regt of te onregt, een soort van pendant der waarschuwing, die den 1 Jan. aan den heer von Hubner werd gedaan en waarvan de gevaarlijke beteekenis weldra bevestigd werd. Ditmaal zou die waarschuwing Engeland en Pruissen gelden. Men verzekert zelfs, dat de aanspraak in den *Moniteur* zeer verzacht is en dat de keizer sommige gezanten slechts vlugtig aangesproken heeft, zonder hen zelfs den tijd te laten om te antwoorden. Tegen de gezanten van Saksen en Beijeren zou de keizer gezegd hebben: Wel nu, heeren, is de vrees eindelijk bedaard? Doch dit een en ander behoort tot de categorie der geruchten, waaraan men niet te veel hechten moet.

Gelukkig heeft die ongunstige stemming voor eene betere plaats gemaakt, door de aankomst van den heer de Persigny uit Londen, zoo men zegt met het formeel aanbod, om deel te nemen aan een congres, met bijvoeging van het voorstel, dat alle mogendheden tot eene algemeene ontwapening zullen overgaan.

— De hertog van Abrantes, laatste zoon van den beroemden Junot, is tengevolge van de kwetsuren, die hij bij Solferino bekomen had, te Brescia overleden.

— Het *Mainzer Journal* bevat den tekst der te Villafranca vastgestelde vredes-preliminairen. Met de opmerking, dat wij dit stuk, even als andere dagbladen, nog slechts onder de noodige reserves kunnen mededeelen, laten wij het hierbij volgen. Het luidt aldus: Tusschen Z. M. den keizer van Oostenrijk en Z. M. den keizer der Franschen is overeengekomen als volgt: 1°. De beide souvereinen zullen de vorming eener Italiaansche confederatie begunstigen. 2. Deze confederatie zal bestaan onder het honorair presidentschap van den paus. 3. De keizer van Oostenrijk doet aan den keizer der Franschen afstand van zijne regten op Lombardije, met uitzondering der vestingen Mantua en Peschiera, zoodanig dat de grenslijn der Oostenrijksche bezittingen zal uitgaan van den uitersten omtrek der vesting Peschiera, en zich in eene regte lijn zal uitstrekken langs de Mincio tot aan de Grazio en verder van daar tot Scarzarola en Luzana aan de Po, alwaar de tegenwoordige grenzen die van Oostenrijk zullen blijven. De keizer der Franschen zal het afgestane grondgebied aan den koning van Sardinie overgeven. 4° Venetie zal een deel uitmaken van de Italiaansche confederatie, ofschoon aan de kroon van Oostenrijk blijvende toebehooren. 5. De groothertog van Toscane en de hertog van Modena zullen zich weder naar hunne staten begeven en aldaar eene algemeene amnestie afkondigen. 6. De beide keizers zullen den Heiligen Vader uitnoodigen tot de invoering van onvermijdelijke hervormingen in zijn staat. 7. van beide zijden wordt volledige en volkomen amnestie verleend aan hen, die zich bij gelegenheid der jongste gebeurtenissen op het grondgebied der oorlogvoerende partijen gecompromitteerd hebben.

Voorts behelst het blad de voorstellen ter bemiddeling, die tusschen Pruissen, Engeland en Rusland onderling zouden zijn opgemaakt en volgens de *Post Zeitung* uit de pen van graaf Walewsky afkomstig zijn. Zij bevatten volgens het *Mainzer Journal*, het volgende: 1° Italie aan zich-zelf terug gegeven. 2° Eene confederatie van alle Italiaansche staten, zonder eenige uitzondering. 3°. Vergrooting van Sardinie (waarbij vermeld Lombardije en de hertogdommen). 4°. Vorming van een onafhankelijken staat, bevattende Venetie en Modena onder een aartshertog. 5°. Toscane onder het bestuur van de hertogin van Parma. 6°. Een wereldlijk onderkoningschap in de Legatien. 7°. Een congres ter reorganisatie van Italie op bovengenoemde grondslagen, met inachtneming der aan de wenschen der bevolking toegekende regten.

— In de Romagna zijn thans een groot aantal adressen ter onderteekening in omloop, waarin verklaard wordt, dat de bevolking het wereldlijk gezag niet meer aan de hand der geestelijkheid wil toevertrouwd zien; het volk wil integendeel eene aanhechting van de Romagna bij Sardinie; de adressen zeggen, dat het volk de orde zal weten te handhaven, maar dat het besloten heeft, om zich tegen iederen aanval van de zijde der Zwitsersche troepen, die in dienst van den Paus zijn, met geweld te verzetten.

— Het stedelijk bestuur van Florence heeft zich verklaard voor de aanhechting van Toscane bij een Italiaansch koningrijk onder den scepter van Victor Emanuel; indien dit om politieke redenen niet mogelijk mogt blijken te zijn, dan verlangt de bedoelde municipaliteit, dat een prins uit het huis van Savoije aan het hoofd van Toscane zal worden geplaatst.

Men wil weten, dat de Sardinische buitengewone commissarissen uit Toscane, Modena en Parma, eerstdaags zullen teruggeroepen worden.

Londen, 26 Julij. In Italie heerschen groote woede en verontwaardiging en het verdrag zal door kracht van wapenen moeten worden ten uitvoer gelegd.

Men vermoedt, dat een onheilspellend verbond tusschen Rusland, Oostenrijk en Frankrijk is gesloten en ieder gevoelt, dat Italie bedrogen is.

De betrekkingen tusschen Frankrijk en Engeland zijn vrij koel.

Het Fransche gouvernement zal geen geweld gebruiken, om de oude dynastiën van Toscane, Modena en Parma te herstellen.

Men zegt, dat Garibaldi voornemens is met zijne troepen naar midden Italie te vertrekken; men verwacht, dat 50,000 vrijwilligers weldra in de Romagna zullen verzameld zijn.

De Paus heeft eene circulaire uitgevaardigd, waarin hij den koning van Sardinie opentlijk beschuldigt van pogingen, om den Heiligen Stoel van een gedeelte zijns wereldlijken gezags te berooven.

Te Parijs loopt een gerucht, dat de keizer der Franschen voornemens is, weldra een bezoek aan koningin Victoria te brengen.

Kossuth en andere Hongaarsche uitgewekenen schijnen hun voornemen te hebben opgegeven, om oproerige bewegingen in Italie te verwekken.

Politiek Overzigt.

De heer *van Hoëvell* heeft verlof van de Tweede Kamer ontvangen, om den Minister van Kolonien te interpelleren over de onlusten, die in den laatsten tijd in onze Oost-Indische bezittingen hebben plaats gegrepen en over de expeditie naar Boni. De Minister wijt de onlusten van den laatsten tijd hoofdzakelijk aan drie oorzaken: 1o. aan de gebeurtenissen in Britsch-Indië; 2o. aan de uitbreiding van ons gezag in de Buitenbezittingen; 3o. aan de toeneming van de bedevaartgangers naar Mecca. De expeditie naar Boni had hij wel gewenscht, dat tot gelegener tijd uitgesteld ware geworden; maar hij kon haar niet misbillijken.

De gesloten vrede had ten gevolge eene interpellatie over het huiswaarts zenden der opgeroepene ligting van 1856 en 1857. De Ministers van Oorlog en Buitenlandsche Zaken wenschten eerst de noodzakelijkheid te betoogen, tot het bijeenhouden van een deel der miliciens tot het vormen van een kamp. Ten laatste echter hebben zij berust in eene motie van orde, door den heer *van Hoëvell* voorgesteld, luidende: »De kamer, van oordeel, dat het wenschelijk is in de tegenwoordige omstandigheden de miliciens der ligtingen van 1856 en 1857 ten spoedigste huiswaarts te doen keeren, gaat over tot de orde van den dag;" welke motie met 59 tegen 13 stemmen is aangenomen.

De aandacht wordt voor het overige gespannen gehouden door de spoorweg-discussien. In de aanstaande week zullen de discussien over de Noorder-spoorwegen aanvangen. Men gelooft dat de voordragt daarover zal aangenomen worden. Of ook over de Zuider-spoorwegen nog in deze zitting beslist zal worden, is twijfelachtig. Het onderzoek in de sectien heeft plaats gehad, maar het rapport is nog niet opgemaakt. Naar hetgeen in de afdeelingen voorgevallen is, zegt men, dat, als het ontwerp nog in deze zitting behandeld wordt, het kans heeft met eene kleine meerderheid te worden aangenomen.

Men verwacht eerstdaags het verslag der rapporteurs over het wetsontwerp, betreffende de Indische comptabiliteit, waarover het sectie-onderzoek reeds lang afgeloopen is. Dit komt echter in deze zitting zeker niet in openbare behandeling.

NEDERLAND.

Rotterdam, 23 Julij. De weêrsgesteldheid was, gedurende de laatste veertien dagen, hier te lande buitengewoon warm. Op den dag was de gemiddelde temperatuur ruim 80° F. en dikwerf was het op het kwik midden van den dag 86° à 88° F. Gelukkig is op enkele plaatsen wat regen gevallen, want de graslanden begonnen te verschroeijen en de groenten werden schaars. De gevallen onweders bragten bijna geen schade te weeg. Alleen te Lingen werd de Herv. kerktoren door den bliksem getroffen, die met de daaraan belendende gebouwen afbrandde.

— Z. M. heeft *benoemd:* tot commandeurs der orde van den Nederl. Leeuw, Zijne Hoogheid den Soesoehoenan van Soeracarta *Pakoe Boewono Senopati Ingalogo Ngabdoer Rachman Saidin Panotogomo* den VIIIste, en Zijne Hoogheid den sultan van Djocjocarta, *Hamangkoe Boewono Senopati Ingaloga Ngabdoer Rachman Saidin Panotogomo Kalifatolah* den VIde; tot ridder dier orde, den onafhankelijken prins aan het hof van Soeracarta, Pangeran Adhipati *Ario Mangkoe Negoro;* bij het leger in Oost-Indie: tot 2de luits. bij de inf. de kadets *F. H. Albrecht* en *F. de Lannoy;* bij de art. den kadet *S. P. van Kakum;* bij het corps der genie en sapeurs de kadets *L. J. Resner, C. Krabbe, J. Jarman* en *L. A. Laurillard Fallot;* allen herkomstig van de koninklijke militaire akademie; tot officier van gez. 3de kl. de kweekelingen voor mil. geneesk. *J. E. Stark, J. M. de Jongh, J. de Koningh, A. Ledeboer, W. Stammler, H. W. J. van den Heuvel Rijnders, J. E. de Voogt, J. Semmelinck, J. H. van Woelderen, A. J. H. van der Mijll Dekker, H. L. Steup, A. J. R. Natan* en *H. Waller.*

— Z. M. de koning-groothertog heeft benoemd tot commandeur der Orde van de Eikenkroon, den gepensioneerden generaal-majoor van het Oost-Indisch leger, J. B. J. Sutherland.

AEGYPTE.

Suez, 4 Aug. De Engelsche vloot is van Alexandrie hier aangekomen en bestaat uit de *Hannibal*, vice-admiraal Mundy, de *Cressy*, de *Victor Emanuel*, de *Brunswick*, de *St. Jean d'Acre*, de *London*, het fregat *Doris* en de advies-kanonneerboot *Assurance*.

Men zegt dat deze vloot gezonden is, om de aankomst des Sultans, op zijn voorgenomen reis naar Agypte, eer aan te doen, en dat hare verschijning groote beweging verwekt en Said Pacha hoogst onaangenaam is, alhoewel de Sultan nog niet gekomen en de vloot weder vertrokken is. Men wil echter, van den eenen kant, dat, wanneer de Sultan zijn reis mogt volvoeren, zestien schepen van Malta zullen gezonden worden en dat eveneens een fransche vloot zal aankomen; van de andere zijde verzekert men, dat de Sultan wel wijzer zal doen, dan zijn leven in Aegypte te wagen, dewijl er maar zeer weinig kans zoude bestaan, dat hij immer zoude terugkeeren, wanneer hij onvoorzigtig genoeg was, de reis te wagen.

De berigten uit Europa gaan voort groote onrust te baren, doch latere bijzonderheden, dan die in de Engelsche bladen voorkomen, zijn niet ontvangen.

Men beweert, dat, terwijl Saïd Pacha officieel de voortzetting der werkzaamheden aan de doorgraving van het kanaal heeft verboden, hij nogtans alle hulp tot voortzetting van dat werk, onder het gezag van het fransche consulaat, verleent.

MARKTBERIGT.

VAN DEN 9 TOT EN MET DEN 24 JULIJ 1859.

Het berigt van het sluiten van eenen wapenstilstand tusschen de in Italië strijdende magten, nog vóór het vertrek der vorige mail ontvangen, werd spoedig gevolgd door de tijding dat de **Vrede te Villafranca den 11den dezer gesloten werd.**

Deze reactie in den politieken toestand van Europa bleef niet zonder uitwerking op de prijzen der meeste handelsartikelen. Doch het langzamerhand veldwinnende denkbeeld dat de politieke gezigteinder door het sluiten van den vrede waarschijnlijk slechts tijdelijk is opgeklaard, en Italië blootgegeven is aan inwendige verdeeldheid, waarvan de gevolgen, ook zelfs voor de overige Europeesche rijken niet te berekenen zijn, mag als oorzaak aangenomen worden voor de betrekkelijk geringe omzettingen in den handel sedert het laatste berigt.

Arak. Sedert het vorige bleef dit artikel in dezelfde flaauwe stemming verkeeren. De eenige afdoening, die plaats had, bestond uit 118 Leggers, aangevoerd per Jhr. Mr. van de Wal van Puttershoek, tot onbekend gebleven prijs. De voorraad werd met 300/1 Leggers vermeerderd.

Droogerijen. Over het algemeen met levendiger handel en meer vertrouwen. In CAMPHOR, zoowel *Chinesche* als *Japansche*, hadden tot steeds verhoogde prijzen eenige verkoopen plaats; onder 48 en 50 cts. is moeijelijk iets te vinden. In GUM DAMAR hadden ook eenige afdoeningen plaats tot 28 cts. voor prima en tot 25 cts. voor afwijkend prima kwal. De ca. 4000 ko. GUTTA PERCHA, *inferieure* kwaliteit, op 14 dezer in veiling aangeboden, werden van 30 tot 40 cts. opgehouden. In dezelfde veiling werden 20 vaten TAMARINDEN, ca. 5000 ko. *ordinair* en *rossig* tot *f* 1 verkocht. De aangeslagen veiling van 1000 kisten *Japansche* was alhier, via Batavia, van Japan aangebragt per President Plate, belooft eenen goeden afloop, door toenemend debiet van dit artikel. De 165 A. T. VANILLE, door de N. H. M. geveild op 12 dezer, bedongen van *f* 14½ tot *f* 36; een gedeelte werd tot *f* 23 en *f* 24 opgehouden.

De veilingen van 186,012 bossen BINDROTTING door de N. H. M. en die van ca. 85,000 bossen dito door particulieren liepen vrij coulant af van *f* 14.10 tot *f* 6 90. Het artikel hield zich verder goed staande en werden sedert onderscheidene partijen van *f* 10 tot *f* 11½ afgedaan. Voor het overige blijven de meeste Droogerij-artikelen in eene gunstige stemming.

Koffij. In het begin der afgeloopene 14 dagen was de stemming vrij goed en hadden er van *Java* in de ordinaire en goed ordinaire kwaliteiten, onderscheidene omzettingen plaats tot de laatste veilingsprijzen. De stemming verminderde eenigzins, doch blijft thans weder vrij vast. De ca. 3000 Balen *Padang* op 20 dezer door Part. in veiling aangeboden, werden opgehouden tot 35½ à 39 cts. Op nog werden alhier uit de hand afgedaan 1676 Balen *Padang* ex Sir Robert Peel tot geheimen prijs, en te Rotterdam 860 Balen *Solo* ex Cortgene tot 36½ cts. en 730 Balen *Java* per Bezoekie tot 37½ cts. Door de N. H. M. zullen geveild worden: 981 Balen *Bombay* op 4 Aug., getaxeerd van 35 @ 43 cts. en 6603 Balen en 1421 van *Ceylon Plantation.*

Tabak. In *Java* en *Manilla* ging niets om. De stemming is onveranderd. Met het schip Kinderdijk arriveerden 658 pakken PK, *Malang* en 104 dito KAWI. Te Rotterdam komen 150 pakken *Java* en diverse partijtjes *Manilla* op 8 Aug. bij particulieren in veiling.

Suiker. Op het berigt van den vrede, had er ook in dit artikel eene rijzing van ruim *f* 2 plaats, welke zich echter niet heeft kunnen staande houden, [illegible] de belangrijke aanvoeren, en de minder gunstige berigten van de Middell. Zee. De prijzen, welke tot *f* 3½ @ *f* 4 boven de middelprijs der Mei-veiling stegen, zijn thans niet hooger aan te nemen dan *f* 3 boven Mei.

(*Wordt vervolgd.*)

ZEETIJDINGEN.

Aangekomen.

Brouwershaven. 14 Julij. Jan van Hoorn, Möls, Java.
Flora Mac Donald, Fuller, Baltimore.
16 Bezoekie, van Bueren, Java.
Oscar I, Blomquist, dito.
Hellevoetsluis. 9 Julij. Behin, Grafthuis, Newcastle.
13 Sofiena, de Ligoy, Java.
Macauley, Rogers, Baltimore.
14 H. Liduina, ten Brink, Newcastle.
16 Princessa, [illegible], Jansen, Batavia.
Jhr. Mr. van der Wal v. Puttershoek, Lammerts, Newcastle.
20 Schoonderloo, Kruijt, Java.
Texel. 9 Julij. Alcyone, Haacke, dito.
Margr. Louise, Tormahlsen, Santos.
10 Oceaan, Poestkoke, Java.
14 Wildeman, Driest, dito.
15 Drie Gezusters, Fischer, dito.
16 Marg. Simonsija, Hoffman, Padang.
17 Nieuwland, Iris, Java.
18 Kinderdijk, Zwanenburg, dito.
Tasmania, Jonker, dito.
19 Diana, Mastdorp, dito.
20 Willem Eggerts, Faber, dito.
23 Martha, Haesloop, Santos.
24 Atlantic, Fleetwood, Soerabaija.
Middelburg. 17 Julij. Zwaan, de Ruiter, Shields.

Vertrokken.

Brouwershaven. 1 Julij. Cornelia, de Vries, Batavia.
9 Rotterdam, Poort, dito.
18 Bilderdijk, Löschen, dito, (via Lissabon.)
20 Diligentia, van Beutveld, Batavia.
23 Staatsraad van der Houven, Heymeriks, dito.
Batavier, van Straaten, dito.
Hellevoet. 9 Julij. Radiant, Flinn, Boston.
14 Zeenimph, Schippers, Philadelphia.
17 Charlemagne, Brown, New-York.
19 Copernicus, Visser, Batavia.
20 Nederland en Oranje, van Ruijven, dito.
Texel. 13 Julij. Doggersbank, Kerkhoven, dito.
Zierikzee. 9 Julij. Grondwet, Kamminga, dito.
Vlissingen. 11 Julij. Emelie, Heykema, Buenos-Ayres.

Schepen in Lading.

Amsterdam. Batavia, Nieuw Holland, Tuk. — Batavia en Samarang, Cornelis Houtman, Rolman. — Batavia, en Soerabaija, Graaf Dirk III, Rotgans. — Batavia, Samarang, en Soerabaija, Amstel, Hademaker. — Batavia, Samarang, Soerabaija, Schoon Verbond, D. Borchers. — Batavia en Samarang, Jacob, Börger. — Batavia, Samarang, en Soerabaija, Decima, Akkerman. — Batavia, Samarang, en Soerabaija, [illegible], Rapp. — Batavia, Samarang en Soerabaija, Sir Robert Peel, Lange. — Samarang, Johanna Hendrika, v. d. [illegible]. — Padang, Henricus Gerardus, v. d. Zee. — Singapore, Bosphorus, Klasinga. — Melbourne, [illegible]. — K. d. G. Hoop en [illegible], Estafette, Rietveld.

Rotterdam. Batavia, Elise Susanna, van Boon Fagg. — Batavia, [illegible], v. d. Stricten. — Batavia, Hendrik Jan, v. d. Meijden. — Batavia, Bantam, Bolck. — Batavia en Soerabaija, Cortgene, Dunlop. — Batavia en Soerabaija, Paul Johan, Kooij. — Batavia, Samarang en Soerabaija, Johannes Lodewijk, v. Waal. — Batavia, Samarang en Soerabaija, Diligentia, van Bentveld. — Batavia, Samarang en Soerabaija, Hollandia, Wap. — Padang, St Helena, Sterkenburg. — Sydney, Nosch, Wierikx. — Kanagawa (Japan), Krimpen a/d. Lek, Ouwehand. — Kaapstad en Port-Elisabeth, Henriette, v. d. Veen.

Schiedam. Albrecht Beijling, Muller.

Aangekomen Passagiers.

Van Java: Per Jan van Hoorn, kapt. Möls: De heer W. van der [illegible], echtg. en een kind, mevr. de wed. Robberts.

Per Bezoekie, kapt. van Bueren: De gepens. kolonel Kroll, met echtg. en 5 kinderen, de heer Rosemijer, met 8 kinderen en 2 Jav. bedienden; de heer [illegible], kapt. der inf. en 1 kind.

Per Alcyone, kapt. Haacke: De gep. maj. der inf. J. Schneider, met echtg. en 8 kinderen.

Vertrokken Passagiers.

Naar Batavia: Per Copernicus, kapt. Visser: De heeren P. M. [illegible] en familie, en H. Fehr; mejufvrouw Vermolen [illegible]

Per Doggersbank, kapt. Kerkhoven: De heer T. W. de Bruine en de [illegible] C. G. Brockhuizen.

SNELPERSDRUK H. M. VAN DORP TE BATAVIA.